

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 16.6.2004
KOM(2004) 430 končno

**SPOROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU IN
EVROPSKEMU EKONOMSKO - SOCIALNEMU ODBORU**

Strateško partnerstvo EU - Indija

{SEK(2004) 768}

KAZALO VSEBINE

1.	UVOD	3
1.1.	Indija danes: trenutno stanje.....	3
2.	STRATEŠKO PARTNERSTVO: ANALIZA IN PREDLOGI	3
2.1.	Izboljšanje mednarodnega sodelovanja.....	3
2.1.1.	Večstranskost	3
2.1.2.	Preprečevanje konfliktov in obnova po rešitvi nasprotij.....	4
2.1.3.	Neširjenje orožja za množično uničevanje.....	4
2.1.4.	Boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu	4
2.1.5.	Migracija	4
2.1.6.	Demokracija in človekove pravice.....	5
2.1.7.	Mir, blaginja in stabilnost v južni Aziji	5
2.2.	Okrepitev ekonomskega partnerstva	5
2.2.1.	Dialog o strateški politiki	6
2.2.2.	Strateški sektorski dialogi	6
2.2.3.	Pospeševanje trgovine in naložb	7
2.2.4.	Pospeševanje sodelovanja na področju medpodjetniškega poslovanja.....	8
2.2.5.	Gradnja sinergij v znanosti in tehnologiji	8
2.2.6.	Finance in monetarna vprašanja.....	8
2.3.	Razvojno sodelovanje	9
2.4.	Medsebojno razumevanje.....	9
2.5.	Institucionalna arhitektura.....	10
3.	IZVEDBA IN SPREMLJANJE IZVAJANJA.....	10

1. UVOD

Indija se dramatično in hitro spreminja. Nedavne splošne volitve so pokazale, da je njena demokracija bolj zdrava in močna kot kdajkoli. Indija vse bolj intenzivno sodeluje z drugimi akterji na svetovnem odru in je naredila velik napredek v notranje- in zunanjepolitičnih vprašanjih.

V preteklih nekaj letih se je njen odnos z Evropsko unijo (EU) opazno razvil v obliki deljenih vizij, ciljev in izzivov. **To sporočilo opredeljuje izzive, priložnosti in pričakovanja v zvezi z mednarodno, gospodarsko in razvojno politiko med EU in Indijo. Predlaga področja za bodoče strateško sodelovanje in racionalizacijo institucionalne arhitekture. Popolna analiza in podrobnosti predlogov, vsebovanih v tem sporočilu, so razložene v pripetem dokumentu o storitvah Komisije.**

1.1. Indija danes: trenutno stanje

Indija je regionalna sila in mednarodni akter z naraščajočo pomembnostjo. Njeni odnosi z ZDA, Kitajsko in ASEAN-om (Združenje držav jugovzhodne Azije) so se znatno okrepili. Njena ogromna velikost ter njen ekonomski in vojaški vpliv jo uvrščata na prvo mesto med silami v južni Aziji. Če bodo mirovna pogajanja s Pakistanom uspešna, bodo le-ta prinesla velikanske koristi celotni regiji. Tudi gospodarska rast Indije je impresivna in njeno gospodarstvo je veliko pridobilo zaradi tržno orientirane in odprte politike. Te ugodnosti pa niso enakomerno porazdeljene med njenimi državljani – velika večina prebivalstva še vedno živi z manj kot 2 \$ na dan in nekatere regije so v precejšnji prednosti pred ostalimi. Indija je država izredne etnične, religiozne in kulturne raznolikosti.

Odnosi z EU so se od prvega vrhovnega srečanja EU – Indija v Lizboni leta 2000 okrepili s čedalje več srečanji na vseh ravneh – vključujoč tako poslovno kot civilno skupnost – ter z razširjenim dialogom in sodelovanjem v zvezi s političnimi, geopolitičnimi in večstranskimi zadevami ter ekonomskimi in tržnimi vprašanji.

2. STRATEŠKO PARTNERSTVO: ANALIZA IN PREDLOGI

EU in Indija že živita v tesni zvezi, ki temelji na deljenih vrednotah in vzajemnem spoštovanju. Nova strategija mora temeljiti na naslednjih ciljih: pospeševanje miru, stabilnosti, demokracije, človekovih pravic, pravne države in odgovornega vodenja države, med drugim z bojem proti terorizmu in nezakonitemu trgovanju; sodelovanje v boju proti revščini, neenakosti in socialni izključenosti ter sodelovanje pri trajnostnem razvoju, zaščiti okolja in spremembi podnebja; izboljšanje gospodarskega sodelovanja in zagotovitev okrepljenega mednarodnega ekonomskega reda.

2.1. Izboljšanje mednarodnega sodelovanja

2.1.1. Večstranskost

Ker sta EU in Indija čedalje bolj videni kot stebra globalne stabilnosti, se je žarišče odnosov premaknilo iz trgovine k širšim političnim vprašanjem. Obe sta podpornici večstranskega sistema in že uspešno sodelujeta v ZN in drugih forumih. To sodelovanje mora biti še nadalje okrepljeno s **strateško zvezo za spodbuditev učinkovitega večstranskega pristopa.**

EU in Indija morata koordinirati in uskladiti stališča v pripravah, pogajanjih in pri izvedbi večjih večstranskih konvencij in konferenc (na temo varnosti, trgovine, okolja, razvoja in človekovih pravic) in pospešiti grajenje mostov z ostalimi članicami Združenih narodov (ZN).

EU in Indija morata tudi vzdrževati nenehne dialoge na temo organizacijskega in institucionalnega prestrukturiranja in reforme Združenih narodov, še posebej v zvezi z Visokim odborom ZN na temo nevarnosti, izzivov in sprememb in izvedbo verjetnega izida le-tega. Okrepljeni naporji so potrebni za spodbujanje učinkovite večstranskosti, še posebej pri izvedbi mednarodnih obveznosti in zavez ter ojačani globalni upravi.

2.1.2. Preprečevanje konfliktov in obnova po rešitvi nasprotij

Indija je pomemben partner pri preprečevanju konfliktov in obnovi po rešitvi nasprotij. EU mora zatorej raziskati načine formaliziranja rednega sodelovanja in nadaljnega vključevanja Indije v sodelovanje na tem področju.

Dogovarjanja med visokimi funkcionarji morajo razviti določene pobude na naslednjih področjih: urjenje za civilne člane mirovnih misij; seminarji in druge aktivnosti, načrtovane za učinkovitejše preprečevanje konfliktov ali upravljanje po rešitvi nasprotij; skupna podpora naporov ZN za preprečevanje konfliktov in gradnjo miru, vključno na področju izboljšanih analitičnih zmogljivosti, celovitih preventivnih strategij in večjega sodelovanja med člani mirovnih misij ZN iz EU in Indije.

Posvetovanje mora biti izvedeno pred večjimi razpravami ZN na temo ohranjanja miru ter obvladovanja konfliktov in kot priprava na večje mirovne konference. EU in Indija bi tudi lahko skupaj sponzorirali konferenco ZN na temo preprečevanja konfliktov, gradnje miru in upravljanja po rešitvi nasprotij. Dobro bi bilo tudi začeti dialog o prispevku regionalnega povezovanja k preprečevanju konfliktov.

2.1.3. Neširjenje orožja za množično uničevanje

Prizadevati si moramo za povečano sodelovanje pri neširjenju orožja za množično uničevanje, kjer imata EU in Indija zelo podobni stališči. To bi lahko vključevalo strokovna srečanja za izboljšanje doslednosti in učinkovitosti izvoznih nadzornih ukrepov, še posebej za blago z dvojno rabo. Okrepiti je treba tudi politični dialog o neširjenju.

2.1.4. Boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu

EU mora bolj konkretno sodelovati z Indijo v boju proti terorizmu in organiziranemu kriminalu, vključno znotraj forumov ZN. Svet bi lahko razmislil o vključitvi Indije v svoj seznam 'prioritetnih držav' za 'sporazum o strateškem sodelovanju' z Europolom. EU mora tudi izboljšati tehnično sodelovanje in sicer v obliki strokovnih srečanj in izmenjave informacij ter strokovnega znanja na področjih, povezanih z varnostjo, kot so na primer pranje denarja, trgovanje z mamili in kemične predhodne sestavine. Začeti je treba dialog o varnosti dokumentov, civilnem letalstvu in pomorski varnosti.

2.1.5. Migracija

Mednarodna migracija se je povečala s pojavom globalizacije. Na pozitivni strani je to prispevalo k naraščajočemu številu denarnih nakazil migrantov iz tujine. Pojavili pa so se tudi naraščajoči problemi z ilegalno migracijo in trgovino z ljudmi. EU bi lahko predlagala obširen dialog, ki bi se osredotočil na naslednje teme: temeljni vzroki; legalna migracija, vključno z

migracijo delovne sile in gibanjem delavcev; učinkovita in preventivna politika proti ilegalni imigraciji, tihotapljenju migrantov in trgovini z ljudmi, vključno z borbo proti tihotapskim mrežam in zaščito žrtev; vključevanje in pošteno ravnanje z državljani tretjih držav; pošteno ravnanje z indijskimi delavci v državah članicah EU; denarna nakazila migrantov; vračilo in ponovna pripustitev ilegalno bivajočih oseb; vprašanja vizumov v skupnem interesu; ter ostala vprašanja v zvezi z migracijo, ki so v interesu EU in Indije.

2.1.6. Demokracija in človekove pravice

Naš dialog o človekovih pravicah moramo razširiti na vzajemno spoštljiv in konstruktiven način na podlagi zavez, sprejetih na ministrskem sestanku v Atenah leta 2003. EU mora vključiti Indijo v sodelovanje na področjih, kot so mednarodno kazensko sodišče, odprava smrtnih kazni, konvencija proti mučenju, diskriminacija med spoloma, delo otrok, pravice delavcev, socialna odgovornost podjetij in verska svoboda. Prizadevati si moramo tudi za povečano sodelovanje pri Tretjem odboru ZN in Komisiji za človekove pravice. Iskati moramo sinergije in razvijati skupne pobude v tretjih državah.

Istočasno mora biti indijska vlada povabljena, da začne z rednimi posvetovanji o človekovih pravicah v obliki, dogovorjeni v Atenah, ki vključuje visoke funkcionarje in ministrska srečanja. Posvetovanja o človekovih pravicah med vodji misij iz EU in New Delhijem se morajo okrepiti, vodje misij morajo dobiti navodila za izdelavo rednih poročil o človekovih pravicah s priporočili za dialog o človekovih pravicah med EU in Indijo.

Komisija je pripravljena raziskati investicijske projekte v Indiji v okviru Evropske pobude za človekove pravice in demokracijo.

2.1.7. Mir, blaginja in stabilnost v južni Aziji

Južna Azija se sooča z nekaterimi od največjih razvojnih izzivov novega stoletja: revščina, prenaseljenost, državljanske vojne in problemi z okoljem. Obeti pa so po nedavni odločitvi vrhovnega srečanja Južnoazijskega združenja za regionalno sodelovanje (SAARC) o nadaljnjem prizadevanju za regionalno povezovanje in z otoplitvijo odnosov med Indijo in Pakistanom vendarle videti svetlejši.

EU si močno prizadeva za mir in stabilnost v južni Aziji. Ves čas podpira dialog med Indijo in Pakistanom, obsoja vse oblike terorizma in nasilja ter izraža pripravljenost za podporo mirovnega procesa. Medtem ko je Kašmir primarno dvostranski problem z mednarodnimi posledicami, lahko EU na tem področju ponudi svojo lastno edinstveno izkušnjo kot primer gradnje miru in kovanja partnerstev.

Poleg tega mora EU razviti regionalni pristop k odnosom z južno Azijo. Lahko bi se formuliral strateški dokument za južno Azijo, ki bi moral opredeliti, kako naj EU prispeva k miru, varnosti in blaginji ter podpre regionalno povezovanje. Lahko bi tudi raziskali južnoazijsko udeležbo v programih, načrtovanih za okrepitev vzajemnega razumevanja in sodelovanja civilne družbe med EU in Indijo.

2.2. Okrepitev ekonomskega partnerstva

EU je največji trgovski partner Indije in glavni vir tujih vhodnih naložb, Indija pa je šele 14. trgovski partner EU - pred njo so na primer Kitajska, Brazilija in Južna Afrika. Obseg trgovine in naložb je očitno manjši od razpoložljivih možnosti.

EU in Indija morata ukrepati na mnogih področjih, vključno z odprtjem večjega trga in ekonomsko reformo na strani Indije. Trgovina, naložbe, konkurenca in industrializacija so ključni faktorji, hkrati z upoštevanjem širših družbenih potreb (okolje, zaščita potrošnikov, socialna in ekonomska kohezija, itd.)

Če naj se potencial indijskega trga realizira, mora Indija nadaljevati in pohitriti ekonomske reforme. Ukrepati mora tako v zvezi z visokimi in diskriminatornimi tarifami/davki, številnimi netarifnimi ovirami, omejitvami tujih neposrednih naložb (FDI) in pomanjkanjem zaščite pravic intelektualne, industrijske in poslovne lastnine (IPR), kot tudi z večjimi izboljšavami v infrastrukturi.

2.2.1. Dialog o strateški politiki

Dialogi o strateški politiki se morajo na začetku osredotočiti na dve področji: regulativno in industrijsko politiko; ter okolje.

Potrebna je vzpostavitev novega dialoga o **regulativni in industrijski politiki** za izboljšanje poslovne konkurenčnosti na obeh straneh. Izmenjave dobrih regulativnih praks in odgovornega vodenja morajo biti spodbujane skozi dvostranska posvetovanja in mednarodne forume (npr. OECD). EU mora tudi sodelovati z Indijo pri izvajanju njene nove zakonodaje o konkurenci.

V zvezi z **okoljem** mora EU povabiti Indijo na letna srečanja v okviru Skupne delovne skupine za okolje in razviti obiske na visoki ravni. Indija in EU si morata skupaj prizadevati za spodbujanje sodelovanja v zvezi z globalnimi spremembami okolja, kot na primer Konvencije ZN o biotski raznovrstnosti, kjer bi lahko bila osnovana zveza na temo “zaščitenih območij” in razvit konstruktiven dialog o “deljenju dostopa in pravic”; Okvirna konvencija ZN o spremembi podnebja in Kjotski protokol; ali montrealški protokol o snoveh, ki škodljivo delujejo na ozonski plašč. Indija mora biti tudi povabljena k organizaciji foruma EU in Indije o okolju, ki mora vključevati civilno družbo in poslovni svet z namenom izmenjave pogledov, znanja ter znanstvenih ali tehničnih informacij o okoljevarstvenih vprašanjih.

2.2.2. Strateški sektorski dialogi

Na mnogih področjih je dialog z Indijo že znatno napredoval. Za nadaljevanje in razširitev tega napredka morajo biti razviti strateški sektorski dialogi.

EU in Indija že vodita **obsežen dialog o informacijski družbi**. Le-ta mora biti še nadalje okrepljen s ciljem izmenjave najboljših postopkov in naslovitve vprašanj tržnega dostopa v zvezi z regulativnimi okvirji (nadzorstvo interneta, zasebnost, varnost) in elektronskimi komunikacijami (npr. mobilni aspekti, univerzalna storitev). Lahko bi si tudi omislili pilotske projekte na družbenih prednostnih področjih (zdravje, izobrazba in “vlada on-line”).

Na področju **transporta** mora biti EU pripravljena podpreti Indijo pri izvedbi znatnih naporov za nadgradnjo cest, letališč, pristanišč in ostalih sektorjev. Pomorski sporazum, ki je trenutno v postopku pogajanj, bo zagotovil pravni sistem za razvoj EU in indijskih ladijskih družb. Okrepljeno mora biti tudi sodelovanje na področju zračnega transporta, še posebej skozi pogajanja o sporazumu o zračnem transportu.

Trenutna **energetska** politika Indije temelji na preizrabljeni domači proizvodnji premoga. EU in Indija morata začeti energetske dialog o alternativnih virih goriva (tehnologija čistega premoga; vodna sila; novi in obnovljivi viri energije; jedrska energija) in horizontalnih (regulativnih, finančnih, političnih in družbenih) vprašanjih.

Indijska **biotehnologija** je v preteklih nekaj letih naglo zrasla in tako ustvarila priložnosti za partnerstva na področju novih odkritij, predkliničnih/kliničnih poskusov in bio-informatike. EU in Indija bi se torej lahko vključili v dialog o regulativnem okviru in izmenjavi informacij o najboljših postopkih za denarne podpore, raziskave, javno kontrolo, okoljevarstvena vprašanja, carino in trošarino, tehnične izmenjalne programe in institucije za infrastrukturno podporo.

EU in Indija trdno sodelujeta v projektu **Galileo**, evropskem globalnem satelitskem navigacijskem sistemu. Pospešiti morata sodelovanje med Evropsko vesoljsko agencijo in Indijsko organizacijo za raziskovanje vesolja, še posebej na področju regulativnih, industrijskih in tržno razvojnih vprašanj.

Obstajajo nove priložnosti za gradnjo **vesoljskega** partnerstva z Indijo. Širši dialog bi se lahko začel na področjih kot so Globalno nadzorovanje okolja in varnosti (GMES), satelitske telekomunikacije ter vesoljska znanost in tehnologija.

2.2.3. *Pospeševanje trgovine in naložb*

Trgovina in naložbe so temeljni kamen odnosa med EU in Indijo.

Na večstranski ravni sta EU in Indija ključna akterja v Svetovni trgovinski organizaciji (WTO) in bosta ob uspešnem zaključku Razvojne agende iz Dohe (DDA) imeli velike koristi. Obe imata jasno opredeljeno odgovornost in skupni interes za združeno delo in si morata nadalje prizadevati za DDA kot zadevo z najvišjo prioriteto. EU si mora tako prizadevati za večje zbliževanje z Indijo na področju ključnih vprašanj, pomembnih za pozitiven zaključek DDA, kot so na primer področje pravil, vključno s singapurskimi vprašanji, GATS, poljedelstvo, nepoljedelski tržni dostop, geografski indikatorji, posebno in diferencialno ravnanje ter izvedba. Podpreti je treba napore Indije za popolno skladnost s pravili WTO, še posebej tiste v zvezi z instrumenti trgovinske zaščite in Sporazumom TRIPS.

Na dvostranski ravni morata Indija in EU začeti dialog o naložbah v znamenju upoštevanja priporočil Skupne pobude z osrednjim vključevanjem in vložkom iz poslovnega in akademskega sveta. Dialog o pravicah intelektualne lastnine bi imel za cilj doseči skupen dogovor o TRIPS, ostalih relevantnih mednarodnih sporazumih in izvršnih zadevah. EU mora tudi spodbuditi Indijo k vključitvi v dialog na strokovni ravni o instrumentih trgovske zaščite z namenom razprave o izvedbenih postopkih in skladnosti z WTO pravili.

EU mora okrepiti sodelovanje z Indijo na področju tehničnih ovir v trgovini in sanitarnih ter fitosanitarnih zadevah s pomočjo izmenjave informacij o zakonodaji, certificiranju, inšpekciji in akreditacijskih postopkih ter s poenostavljenjem administrativnih bremen. Osnovana bi lahko bila Uradniška delovna skupina o tehničnih pravilih, standardih in ocenjevanju skladnosti s člani iz ES in Indije. Če bi bilo tako zahtevano, bi bila ES vladi Indije tudi pripravljena zagotoviti tehnično pomoč.

Sporazum o carinskem sodelovanju med EU in Indijo mora biti v celoti izkoriščen, če naj se najdejo rešitve za probleme, s katerimi se soočajo EU in indijska podjetja, vključujoč probleme, kot so brezpapirna carinska obdelava in višje ravni varnosti. EU in Indija morata

tudi ustanoviti infrastrukturo tipa "Vse na enem mestu" z namenom zagotoviti privatnima sektorjema obeh strank celovite informacije in nasvete v zvezi s carinskimi postopki, carinami in davki, standardi in tehničnimi predpisi, naložbenimi pravili, IPR, itd. Le-ta bi lahko vključevala infrastrukturo za spodbujanje naložbenih priložnosti in usklajevalnih storitev za mala in srednje velika podjetja.

Trajnostni razvoj mora biti pospešen skozi dialog, vključno z dialogom o spodbujanju trgovinskih tokov v trajnostno izdelanem blagu. Nadalje je treba razviti vzajemni sporazum o vprašanjih, kot so na primer označevanje ter trajnostna presoja vpliva, bolje se mora izkoristiti Center za trajnostno trgovino in inovacije (STIC).

Skupna študijska skupina uradnikov bi lahko nadalje razvila te ideje, s tesnim sodelovanjem poslovnega in akademskega sveta.

Komisija je tudi pripravljena spodbujati južnoazijsko regionalno sodelovanje. EU mora povabiti SAARC k razvoju sodelovanja pri trgovskem in ekonomskem povezovanju; zagotoviti tehnično in drugo pomoč; in se približati pogajanjem o Sporazumu o sodelovanju s SAARC.

2.2.4. Pospeševanje sodelovanja na področju medpodjetniškega poslovanja

Od februarja 2001 je Skupna pobuda za okrepitev trgovine in naložb prispevala k skupnemu razumevanju priložnosti in ovir v trgovini in naložbah ter omogočila neposreden dialog med podjetji in oblikovalci politike. EU mora pomagati ustvariti okroglo mizo "poslovnih vodij"; razviti omrežja za sektorsko industrijsko sodelovanje in spodbujanje naložb; in dovoliti, da se poslovni dialog razvije na vseh področjih v skupnem interesu, vključujoč IT, biotehnologijo in farmacijo, e-trgovino, zunanje izvajanje, tekstil in oblačila, maloprodajni sektor, audiovizualne/kulturne zadeve, turizem in motorno industrijo. Na nekaterih področjih, kot na primer na področju biotehnologije in telekomunikacij, bo moral poslovni dialog potekati vzporedno z uradnim strateškim dialogom.

2.2.5. Gradnja sinergij v znanosti in tehnologiji

V znanosti in tehnologiji se nahajajo ogromne možnosti za sodelovanje med EU in Indijo. Indija sodeluje v Šestem okvirnem raziskovalnem programu EU, Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju pa zagotavlja pravni okvir za sodelovanje med znanstveniki. Udeleženske se tudi strinjajo s formalizacijo sodelovanja Indije v projektu GALILEO.

Spodbuditi je potrebno sodelovanje indijskih znanstvenikov v Šestem okvirnem programu EU in sodelovanje znanstvenikov iz EU v indijskih raziskavah ter vzpostaviti nadaljnje stike med raziskovalnimi organizacijami in posameznimi raziskovalci. Indija mora sodelovati pri razvoju Sedmega okvirnega programa. Raziskati je treba tudi ostala področja sodelovanja, kot na primer skupne raziskave na temo fuzijske energije.

2.2.6. Finance in monetarna vprašanja

Indija se ne udeležuje razprav z EU v okviru Srečanja Azija Evropa (ASEM) o monetarni in finančni politiki. EU mora povabiti Indijo k vzpostavitvi rednih posvetovanj na ravni treh ministrov o zadevah skupnega interesa, kot so na primer mednarodna finančna arhitektura, uspešno izvajanje obstoječih nadzornih principov in predpisov, boj proti goljufijam, pranje denarja, itd.

2.3. Razvojno sodelovanje

Od leta 1970 je Indija znatno izboljšala življenjski standard svojih državljanov, z omembe vrednim napredkom v indikatorjih človekovega razvoja. Kljub temu je revščina še vedno zelo razširjena, nezaposlenost ali podzaposlenost je visoka in v prihodkih posameznikov obstajajo velike razlike. Indikatorji človekovega razvoja ostajajo slabi, še posebej za plemenske ljudi in vnaprej določene kaste. Istočasno Indija postaja netipičen akter v razvojni politiki: prejemnik in dajalec, uporabnik razvojnih inovacij in izvoznik generičnih zdravil in novih biotehnoloških rešitev. Indija je nedavno zmanjšala število dvostranskih dajalcev na šest (ZDA, Rusija, Japonska, Velika Britanija, Nemčija in ES). Posledično zmanjšanje ugodnih posojil in subvencij mora rezultirati v bolj osredotočenih posegih za pomoč pri reformi indijskih institucij in razvoju učinkovitih politik.

EU mora pomagati Indiji pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja. Zamišljeni bi lahko bili inovativni koraki, ki bi dopolnjevali indijsko razvojno politiko, s posebnim poudarkom na izboljšani upravi in okoljski trajnosti. Okrepiti je potrebno sodelovanje z ostalimi dajalci iz EU, vključno s tistimi državami članicami, ki nič več ne vzdržujejo razvojnih programov v Indiji. Družbena in ekonomska kohezija bi lahko bili določeni kot prioritetni temi za bodočo strategijo, osnovano na izkušnjah, pridobljenih v državnih partnerstvih in sektorskih podpornih programih, še posebej na področju temeljne izobrazbe in osnovnega zdravja. EU bi lahko tudi delila svojo izkušnost v zvezi s sistemi družbene varnosti.

V splošnem se mora razvojno sodelovanje EU naraščajoče osredotočiti na pomoč obrobnim skupinam za njihovo polno udeležbo v družbi. Za podjetja iz EU, ki obratujejo v Indiji, mora EU podpreti OECD smernice o multinacionalnih podjetjih ter ratifikacijo, izvedbo in spodbujanje temeljnih ILO konvencij, posebej o svobodi združevanja in delu otrok. EU bi lahko tudi organizirala seminarje in izobraževanje za indijske državne uradnike in v civilni družbi spodbujala razprave na temo razvoja in globalizacije.

2.4. Medsebojno razumevanje

Odnosi med Evropskim parlamentom in indijski parlament, Lok Sabha, so dobri, toda formalni obiski in ostalo konkretno vzajemno delovanje je manj pogosto, kot je bilo pričakovati. Poleg srečanj na visoki ravni morata oba parlamenta razmisliti o izvajanju rednih institucionaliziranih **parlamentarnih izmenjav** med delegacijo EP za južno Azijo in SAARC ter njenimi indijskimi kolegi.

Komisija je že vzpostavila instrumente za **akademske stike in izmenjave**: program evropskih študij na univerzi Jawaharlal Nehru v New Delhiju, program 'Azijska povezava' in ekonomski medkulturni program. V sožitju s programom Erasmus Mundus Komisija sedaj razvija program štipendiranja, vreden 33 milijonov EUR, ki bo začel veljati v akademskem letu 2005/2006 in se bo osredotočil na podiplomske študije za indijske študente. Spodbuditi je potrebno tudi evropske študije na indijskih univerzah in indijske študije na evropskih univerzah.

Okrepiti je potrebno sodelovanje v vseh disciplinah na **kulturnem področju**, posebej v filmu in glasbi, pri čemer je treba upoštevati tudi kulturno industrijo. Tiste države članice, ki imajo kulturne ustanove v Indiji, morajo dobiti vodilno vlogo. Interesne skupine je treba povabiti, naj v celoti izkoristijo relevantne programe ES za spodbujanje sodelovanja. Kulturni teden mora postati stalnica bodočih vrhovnih srečanj. Kulturno sodelovanje in medkulturni dialog

morata biti izvedena tudi na večstranski ravni, še posebej s pomočjo konvencije UNESCO za svetovno kulturno raznovrstnost.

Za povečanje vzajemne **prepoznavnosti** je potrebno narediti še veliko. Indijsko javno mnenje mora prejeti informacije o mnogih vidikih EU, ki sežejo dlje od samih trgovskih vprašanj. Tesno sodelovanje in koordinacija med vsemi državami članicami in institucijami bosta odločilnega pomena, zato mora biti k tej nalogi dodeljeno zadostno število ljudi. Diplomatski in kulturni predstavniki držav članic v New Delhiju morajo poročati o prepoznavnosti EU in prispevati k bodočemu dvigu ozaveščenosti in strategiji komuniciranja. Komisija bo začela raziskovalni projekt za identifikacijo ciljnega občinstva, ključnih sporočil, glavnih instrumentov in kako jih najbolje uporabiti. Države članice in Evropski parlament so vabljeni, da prispevajo k tej dejavnosti. Informacije se morajo izmenjati na obiskih na visoki ravni in vsi ti obiskovalci iz EU morajo promovirati EU v Indiji. Indijsko vlado je treba spodbuditi h čim bolj pogostim obiskom institucij EU, od Indije bi se tudi pričakovalo, da bo razvila svojo lastno strategijo komuniciranja.

2.5. Institucionalna arhitektura

Sporazum o sodelovanju iz leta 1994, Skupna politična izjava iz leta 1993 in Vrhovno srečanje v Lizboni leta 2000 so določili institucionalno arhitekturo odnosov med EU in Indijo. Naše razvijajoče se partnerstvo je ustvarilo kompleksno strukturo srečanj na različnih ravneh in na praktično vseh interesnih področjih in področjih sodelovanja. Zdaj je čas za njeno racionalizacijo in povečanje njene učinkovitosti. V ta namen bi lahko izvedli vrsto pobud.

Vrhovna srečanja in ministrski sestanki se morajo osredotočiti na omejeno skupino strateških prioritet. Vrhovna srečanja morajo zagotoviti celovito usmerjanje in se osredotočiti na osrednja vprašanja. **Skupna komisija** mora nadzorovati aktivnosti v celotnem obsegu našega partnerstva. Pod njenim vodstvom morajo biti vzpostavljeni jasni cilji začasne **delovne skupine** in trajne **podkomisije**, ki bodo predmet rednega ocenjevanja. Sestaviti je potrebno dveletne koledarje srečanj, da se zagotovi primerno zaporedje le-teh. Poleg tega morajo **seje z namenom intenzivne razprave (brainstorming sessions)** postati vsakdanja značilnost neformalnih dialogov in odnosov.

Misije EU in indijske **misije** se morajo redno srečevati in delati skupaj na območjih ZN. Redna srečanja bi se lahko izvajala med vodji misij iz EU in indijskimi ministri ter njihovimi pristojnimi uradniki. Organizirali bi lahko delavnice ali seminarje z ustvarjalnimi enotami ali akademiki.

Okroglo mizo je treba v celoti vključiti v institucionalno arhitekturo. Sopredsedniki morajo biti povabljeni k predstavitvi neobvezujočih političnih priporočil na vrhovnih srečanjih. Vzpostaviti je treba dodatne mehanizme za okrepitev vzajemnega delovanja med civilno družbo in še posebej podjetji, ustvarjalnimi enotami in nevladnimi organizacijami.

Odnosi med EU in Indijo morajo postati tudi redna točka dnevnega reda Sveta.

3. IZVEDBA IN SPREMLJANJE IZVAJANJA

Komisija vabi Svet, Evropski parlament in Evropski ekonomsko-socialni odbor, daodobrijo bistvo tega sporočila in pripetega delovnega dokumenta o storitvah Komisije.

Komisija upa, da bo to začetna točka skupnega razmisleka o nadgradnji odnosov med EU in Indijo v resnično strateško partnerstvo. Glavne smernice, ki se bodo izoblikovale na podlagi razprave o tem sporočilu, bi lahko bile predstavljene na 5. vrhovnem srečanju EU in Indije, kjer je ravno tako mogoče, da se bo Indija odzvala z lastnim političnim predlogom. Oba bi lahko služila kot temelj za seminar med interesnimi skupinami obeh strani, ki bi proizvedel neobvezujoče smernice za nadaljnjo poglobitev odnosov med EU in Indijo v obliki **Akcijskega načrta in nove skupne politične deklaracije EU in Indije. Oba dokumenta bi lahko bila odobrena na 6. vrhovnem srečanju EU in Indije leta 2005.**